

KRATKA DNEVNA ZGODBA

A.G. ČEHOV

V TEMI

Vražja muha. Nekako srednja, ne velika ne majhna se je zaletela v nos državnega pravniku Gaginu. Kdo ve, ali po je prinesel spak z radovednostjo ali iz lahkomiselnosti, morda pa tudi zaradi teme. Eno je pa gotovo — nos ni prenesel prisotnosti tujega telesa in je dal znamenje za kihanje. Gagin je kihnil, kihnil je z občutkom in tako glasno, da se kar postelja stresla. Gaginova žena, debelečasta plavolaska Marja Mihajlova se je tudi združila v zbulju. Pogledala je v temo, vzdihnila in se obrnila na drugo stran. Cesar pet minut se je znova prebudi, združila se je in tezave natisnila oči, toda zaspalni noge več. Nekaj časa se je premetavala po postelji in vzdihovala, potem je pa zagodenjala na moza, zdesela iz postelje, nataknila copate in stopila k oknu.

Zunaj je bila tema. Videle so se samo temne krone košatih drevez in strehe bližnjih hiš. Na vzhodu je bil že napočit dan, toda prvo utrano zaro so v naslednjem hipu zagnili oblaki. V zraku, specem in zastremtem temo, je visela tlačna Močkal je tudi nočni čuvaj, ki dobička plačo zato, da z udarci po deki koli nočni mrk. Močkal je tudi vrabec, člani ptič, ki se ni zbal sestreljene letovisarje.

Grobno tlačno je prekinila samia Marja Mihajlova. Stala je pri krovu in zra na dvorišče. Kar je presenečeno vskliknila. Zdalo se je, da se plazi nekdo od eveljinjaka proti domu. Prvi tip je pomislila, da je krava ali konj, ko si je pa pomela oči, je spoznala, da je človek.

Poban se je že zasedel, da je stopele temen postavlja v kuhinjskemu oknu, zdesela na prizitek in izgina skozi okno v kuhinjo.

— Vlomilec! — Ije šimil v glavo in od groze je prebledele.

V hipu je fantazija naslikala prizor, katerega se boje dame na počitnicah: vlomilec se priplazi v kuhinjo, od tod v jedinicu, srebro v kredenci, potem spalnica, sedira, zločinev obraz, zlatnina. Kraljina so se ji jela šibiti in mirz jo je spreletaval od groze.

— Vasai! — je strelal moža za noge. — Vasai, Vasai Prokofij! Ah, križ božji, kakor bi bil lezen. Zbudi se vendor, prosim te!

— Noaa? — je zagodenjal državni pravnik in zasedel, da je kar postelja zaškripa.

— Zbudi se vendor, za božjo voljo! V kuhinjo se je nam spazil vlomilec. Stala sem pri oknu in zdesela na dvorišče, pa sem naenkrat opazila, da je zdesel nekdo skozi okno v kuhinjo. Iz kuhinje pride v

POBITI?

Enkrat pretene ta obutek utrjenjene! Ali sta pobiti, predno je zavrneno vase dnevno delo? Načini vase črevence, ni v celihi literi, vam bo blizu vredna predstavljati ter pregrada nekotri strane. Principe, vam nove energije, novo živčno moč. Vpravljajo svojega kuharca.

SEVERA'S ESORKA

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepičajte se!

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko Berilo

(ENGLISH SLOVENE LEADER)

DR. KERNOV

POGREŠANI DOKUMENT

ROMAN ŽE ŽIVLJENJA.

Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

Alenka je prečitala pismo z velikim ginenjem. Ceprav je zapazila, da ni bilo namenjeno za tuge ljudi, ni mogla odvratiti svojih oči od pisancev. Ko je končala, je spustila list iz roke ter sedla brez moč na stol.

Kaj naj storiti s tem pismom? Ali naj ga vratne nazaj v obliko ter moči o tem? Ali pa naj ga nese stricu Roku, ki gotovo ni imel niti najmanje slutnje o skrivnosti, katero ji je razdelo pismo?

Marija Berndt se je torej takrat, ko jo je oče poklical nazaj, vrnila kot mati in poročena žena. Prisla je v namenu, da mu pove, da je postala proti njegovi želi: žena Klausja Herfurta in da je dala življene sinu. Ni prisla do tega, da bi podala svojo izpoved. Kako pogosto je stala svojemu ocetu nasproti ter imela iskreno željo, da mu zaupa vse. Mogoče je imela ravnino enega dne, ko je našla smrt, dovolj poguma, da se lopevo, a pogum je izginil, ko je oče jezno odšel. Nato pa ni našla več primerne prilike in vzeja skrivnost seboj v smrt.

In mrok, katerega je ljubila?

Cakal je pac v daljni Angliji njenega povratka ter hrepel po zopetnem anidenju z svojo mlado ženo, dokler ga ni konečno presenetila vest o njeni nenadni smerti.

Stric Rok ji je priporoval, da je brzojavno sporočil teti nesrečo, ki je zadele njegovo bicer. To poročilo pa se je brez dvoma krizalo z obvestilom o smrti teče Jenny. Ta pač ni več izvedela, da je odsila njeni mlada sorodnici istočasno o poti v temno praznoto.

Mesto tega pa je pač Klaus Herfurt dobil to strašno brzojavko. Kako pa je prenehal vest o smrti ljubljene žene?

Zakaj ni nicesar sporočil o sebi? Zakaj ni sporočil obupanemu ocetu, da je njegova hčerka zapustila sina? Ali je mogoče vest o smrti ljubljene žene usmrtili tudi njega? Ali pa se je v temnem obupu jezik na ocetu; ker je očekal z njegove strani trdjo poslat v smrt?

Kdo je mogel vedeti, v kakšnih mukah je prestal ta reyež svoje dni, ker mu je bila naenkrat odtrgana njegova žena? Kaj pa je bilo konečno, če je ostal se pri življenu, z njim ter sinom Marije?

Alenke ni bilo drugače lahko spraviti in samozatajevanja. Zgodaj se je naučila obvladati se ter postati kos svojim čustvom.

Sedaj se je tresla od razburjenja, ko si je mislila, kaj je moglo postati iz teh ljudi. Tresla se je tudi ob misli, kako bo stric Rok srejet do pisma.

Ali ga je smela izročiti?

Mogoče se bo poslabšalo njegovo stanje, če bo storila kaj takega? Ali pa je smela prikrivati tako važno najdbo?

Ne, ne — to je bilo pač usojeno!

Sedaj več kot po tridesetih letih bo pač lahko izvedel, kaj mu je Marija hotela zaupati takrat. Izvejaj, da je hčerka Marija zapustila sina, njegovega vnuka. Ta mogoče že živi in ne bo mu treba hoditi skozi svet popolnoma osamljen in brez sorodnikov! In če bo zvedel, da je medtem dorastel njegov vnuk v mož? Zakaj pa sploh ni nikdar obiskal svojega starega oceta?

Ali bi ga njegov oče zadržal, ker ni privoščil Roku Berndtu v svoji trmovljalosti tolazbe, da ima vnuka ali pa se je bal, da ga ta ne bo privzal?

Alenka je razmišljala o tem vprašanju, dokler se ni spomnila, da jo spadač čakajo dolnosti.

Vzvratna se je, prečitala pismo še enkrat ter ga spravila.

Hitrino je zopet našla kovcev ter ga zaklenila. Sedaj je bila trdno odločena, da pokaže pisano stricu Roku, da ne sme nicesar prikrivati, kar je načinila igrati usode.

Pola goma je odila navzdol ter razmišljala, kako bi kar najbolj sočutno obvestila strica o skrivnosti. Cakati je moralna ugodne prilike, predno mu izroči najdeno pismo. Predvsem pa po kosilu. Razburjenje pred jedo bi lahko skodovalo staremu gospodu.

Nekoliko bledu je prisla v večo. Obiskovalec se je baš poslavljala. Medtem pa je rekla Alenki:

— Mojega starega prijatelja Berndta ste zopet dobro stregli, goščenja Alenka. Sedaj je zopet svež in vesel po nevarni bolezni. Tako je vas bom klical, če bi me kdaj zgrabil bolesen!

Alenka se je nasmehnila, kot da niso zbrane njene misli.

— To bom rada storila, gospod! Svetujem pa vam, da ne zbolejte! Kaj ne, stric Rok se je dobro popravil?

— Zelo dobro. Sedaj dela že načrte o potovarju. Kadar se bo vrnil iz Italije, bo zopet dober.

— To naj da Bog, gospod.

— Torej na svidenje, gospodina Alenka. Vaš stari stric čaka na vas ter vas nočem se nadalje zadrževati.

— Na svidenje, gospod!

Alenka je odšla k svojemu dobrotniku. On se ji je prijazno nasmehnil.

— Zakramljal sem se nekoliko s svojim starim prijateljem. Govorila sva o lepih, prejšnjih casih. Takih casov ne bo nikdar več, otrok!

— Muslim, da ne, sreči Rok.

— Sedaj pa mi moraš napisati še pred kosilom pismo in nato me bolj peljala za nekako četr ure po vrtu v solnčnem svitu.

— Zelo rada, stric Rok. — Kaj naj pišem?

Sedla je za pisalni stroj in on je odgovoril:

— Pisati mojemu notarju, doktor Jugmanu, naj pride v prihodnjih par dneh k meni, kakor hitro bo imel čas. Hocem se posvetovati z njim glede oporeke. Ta mora biti na vsak način gotova še pred mojim odgovaranjem.

Alenka je pričela pisati in takrat ji je naenkrat padlo v glavo, da bo stric Rok testiral presež drugeče, če bo izvedel, da ima direktnega potomca, — sina svoje hčerke?

Kaj bosta pač rekla brat in sestra Berndt, ko bosta izvedela, da ima njen stric sorodnika, ki mu je še dosta bližje kot ouadava?

— Ce bit slutila, da sem napravila jaz to najdbo, bi napela vse sile, da me pregovorita, naj zamolčim stricu Roku, — si je mislila.

O bratu in sestrji Berndt je imela kaj slabu mnenje. V svoji čistosti ni mogla niti premeriti globine, do katere sta že padla brat in sestra.

Alenka ni niti mislila nate, da bo imel pojaz novega dediča slabe posledice sanjo. Popolnoma oddaljena je bila misel, da bi bilo tudi nato koristno, če bi zamolčala o tem pismu.

Trdno je sklenila izročiti pismo stricu, kakor hitro bi poobdeloval.

Po kosilu je odšla s starim gospodom na prosto. Služabnik Henrik je previdno zavil starega moža v kožuh ter mu položil krog vrata šal.

— Sej ne grem na severni tečaj! — se je šalil Rok.

— Previdnost je boljša kot bolezen, — je priponil Henrik.

Rok Berndt je dal roko Alenki, a danes se ni več tako opriral nanjo kot dosedaj. Počasi sta pričela hoditi gorindol po trdno zmrznenem snegu v sočnem svitu. Naenkrat pa se je Alenka stresla. Tamkaj, ob vrini sedi, je prišel mimo zopet tujevec. Ko je zapazil Alenko poleg starega gospoda, je naenkrat obstal ter gledal preko z velikimi očmi, dočim je njegov obraz vidno tretpel.

Tudi Rok Berndt je zapazil tujeva. Njegove ostre, presunljive oči so počivali na močni postavi mladega moža. Nato pa je rekel sneje:

— Vidiš, malo Alenka, najbrž si napravila zavojevanje. Mladi gošpod na oni strani gre preveč intenzivno semkal!

Alenka je naenkrat začela ter ni vedela, kaj naj reče.

Stari gospod pa se je smejal.

(Dalje prihodnjite)

ŽENSKE V BOLJEVIŠKI ARMADI

Moskovska "Komsomolska Pravda" je priobčila že več člankov o nalogah, organizacijih in pomenu boljeviške armade. Dotaknila se je tudi vprašanja sprejemanja žensk v armadi, vprašanja, ki je v svetovni Rusiji zelo pereče. V boljeviški armadi je že mnogo ženskih oddelkov tako, da je rešeno to vprašanje praktično, dočim teoretično še ni popolnoma pojasnjeno. Vojni komesar Vorosilov je napisal že več razprav o ženskah v armadi in je to diskusijo v sovjetskem tisku zelo razširil.

Vorosilov pravi, da so se ženske v armadi zelo dobro obnesle. Sicer so se pa že agilno udleževale državljanke vojne in sicer kot bojnice, ki v mnogih primerih niso prav nič zaostajale za vojaki. Mnoge ženske so zavzemale v revolucionarni vojski zelo odgovorna mesta in njihov pomen tudi v mirnem času ni nič manjši. Dve ženski sta že pred leti absolvirali vojno akademijo in Vorosilov pravi, da niso boljeviški krivi, če ne delujejo zdaj v rdeči armadi. Vorosilov je prepričan, da lahko ženske zavzemajo v armadi tudi poveljniška mesta. V praksi je pa to vprašanje zelo komplikirano, ker je treba računati s posebnimi razmerami. Ženski je dokaj težko delati v atmosferi vojaške discipline. Zato ženske v splošno ne sijo preveč v boljeviški armadi.

Priznati moram, pravi Vorosilov, da smo v tem vprašanju previdni in da nismo slišmo žensk v armado. Vzrok seveda ni v tem, da bi ženske ne bile za vojaško službo. Poznam mnogo žensk, ki so bile z menoj na bojišču, kjer so prenasale vse muke in se borili tako hrabro, da bi se morala marsikatorji vojak skriti pred njimi. Med vojno ženska nič ne zaostaja za moškim. Drugačna je pa stvar v mirnem času, ko je položaj ženske pri vojakih zelo težaven in koščiv. Če bi se vojaške oblasti odločile sprejemati v armado ženske tako, kakor moški, bi bilo treba po mnenju Vorosilova urediti vojaško službo tako, da bi dovolile ženske večkrat dopust, kajti ob gotovem času ženske ne morejo opravljati težjih del brez škode za svoje zdravje.

Zato se Vorosilovu zdi, da bi ne bi bilo priporočljivo, sprejemati ženske v večjem številu v armado. Jedne ženske, ki trenutno presojajo vojaški poklic, so v rdeči armadi dobrodoše, napraviti iz tega vprašanja splošno pravilo, bi pa po mnemu sovjetskega vojnega komisarja ne bilo pametno. Ženske bi lahko rabili v pomočnih oddelkih armade, v delavnicah, sanitetnih službi trd. Vodstvo rdeče armade bo še razmišljalo o tem, koliko ženske bi lahko sprejeli v armado in pod kakovimi pogoji.

Tudi se Vorosilovu zdi, da bi ne bi bilo priporočljivo, sprejemati ženske v starici kraj in nazaj v Ameriko.

Kako se potuje v starici kraj in nazaj v Ameriko.

KAKO DOBITI SVOJCE IZ STAREGA KRAJA

Na grobu cesarja Napoleona I. v Parizu se je vršila nedavno ob 16. obletnici njegove smrti spominska svečanost in to priliko so porabili francoski zdravniki, da so ponovno sprožili vprašanje, kakšni bolezni je Napoleon podlegel. Obrnili so se na pristojne oblasti, da bi jim dovolile odpreti Napoleono grobničo in preiskati njegove zemske ostanke. Vprašanje je seveda, če se bo zdravnikom po tolkih letih poščilo ugotoviti vzrok Napoleona ve smrti.

Znan je, da je bilo Napoleono truplo odkopano že 1. 1843 in da je že takrat močno razpadalo tako, da so ostale zdaj v grobniču najbrž samo kosti in ostanki oblike Po Napoleonovi smrti na otoku Sv. Helene namreč niso imeli pri rokah sredstev, da bi cesarjevo truplo dobro balzamirali. Zato so ga samo konzervirali s kreozotom, pa se to dokaj površno. Pred 90 leti se je omejili samo na to, da so Napoleonovo krsto samo za dve minuti odprli. Napoleon počivlja v krsti iz cinka, ki je vložena v net drugih krst, ena je iz mahagonija, druga iz ebenovine, tretja iz hrastovega lesa, gove sta pa tudi kovinasti. Zemski ostanke velikega vojvodstva bi torej težko spravili iz tolikih krstov. Tudi prijetata do pokojnega genija govori za to, da je treba pustiti njegove kosti pri miru.

Za vsa pojasnila se obračuje na poznano in zanesljivo

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET NEW YORK

VELIKI POMLADNI IZLET V Jugoslavijo

Druži White Star Line pomladni izlet pod osebnim vodstvom je bil prirejen za največji parnik na svetu.

MAJESTIC

Iz New Yorka 6. JUNIJA

Pod osebnim vodstvom Mr. Anthony Fiala, člena našega newyorskega urada

Po najkrajši poti do Cherbourga, kar vam omogoča, da dospete v Evropo v manj kot enem tednu.

White Star ekspresni parniki odplujejo vsak teden. Kamorkoli želite potovati, je primerno odplutje.

HOMERIC OLYMPIC MAJESTIC

(Največji parnik sveta)

ZATONJ

Pišite po našo krasno ilustrirano zemljepisno listnico.

WHITE STAR LINE

International Mercantile Marine Co.

NO. 1 BROADWAY NEW YORK CITY

13. JUNIJA

20. JUNIJA

27. JUNIJA

Za natančne informacije v prava jste naše dobre zastopnike ali pa —

KONCE PERZISKEGA PUNTARJA

Sedanjega preziskega šaha Resa Khana Pahleva, pod katerim je Perzija zelo napredovala, smatra ljudstvo tudi za zaslужnega moža, ki je državo zedinil. Sah se je držal po možnosti mirnih metod, da je ukrotil upornata plemena. Vedno pa seveda zlepja ni šlo. Avtonomna plemena v Beludžistanu je bilo treba ukrotiti s silo. Sah je s svojimi četami kralua premagal bojevit plemena in vodja puntarjev Dusd Mohamed je moral s šahom kot talce. Ujetnil je lahko svobodno hodil po prestolici Perzije Teheranu, samo mesta ni sreci zapustiti.

Dusd Mohamed je pa prelomil častno besedo in s pomočjo svojega tajnika je pripravil počez izjetino. Ko je bil sah nedavno odsonjen, je hotel izvršiti svoj naprek. V zakotni ulici je n